

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čekovnega
zavoda štev. 10.666.

Velika manifestacija Kmetsko-demokratske koalicije v Dalmaciji.

Včeraj dopoldne se je vršilo v Šibeniku veliko zborovanje Kmetsko-demokratske koalicije, na katerem je govoril mladi in energični prečansko-srbski poslanec Sava Kosanović (izvoljen lani na listi SDS v Liki), znan po svoji hudi borbi proti beograjski policiji in njenemu postopanju z aretiranci v beograjskih policijskih zaporih (»Glavnjači«). Zborovanja se je udeležilo več tisoč ljudi iz mesta Šibenika in daleč okolice. Poslanec Kosanović je govoril ob gromkem pričevanjem med drugimi:

»Bratje in prijatelji, borba, ki jo danes vodi Kmetsko-demokratska koalicija, ima namen osigurati tudi osebno, po ustavi in zakonih zasigurno svobodo vsakemu, tudi najmnajšemu našemu državljanu. Tudi jaz sem se v Narodni skupščini zavzel za to svobodo in se pridružil borbi, ki pa ne velja samo »Glavnjači«, temveč proti vsemu, kar je slabega in gnijegala v naši domovini in kar mi vse imenujemo »sistem Glavnjače«. Mi moramo priti do tega, da se tudi v vsakem našem človeku respektira človeško dostojanstvo. Spominjam se, da je pokojni Stjepan Radić v Narodni skupščini opisal, kako so nekoč orčniki nekemu dalmatinsku kmetu s puskinimi kopiti razbili rebra. Radikali so tedaj govorili: »Pa kaj se toliko napuhujete! Pri nas v Srbiji imamo takih slučajev na stotine!« Pa dobro, ako so v navadi v Srbiji, Dalmaciji ali kjerkoli drugod, odpraviti jih je treba, pred vsakim uradnim organom moramo biti vedno vsi enaki, postopati je z državljanji dostojo in človeško.«

Srbijancem, ki to uvidijo, osobito pa Hrvatom in nam Srbom v prečanskih krajinah je treba, da smo si edini v boju za dosego boljših razmer in boljše uprave v državi. Osobito Hrvati in prečanski Srbi so sedaj tako edini in združeni kakor še tega ni bilo v zgodovini in ravno v tem leži tudi naša končna zmaga. Predstavniki režima poskušajo in še bodo poskušali razbiti to našo slogo z neresničnimi časniškimi poročili, z obljudbam in silo. V januarju tega leta je mogel dobiti pokojni Štefan Radić, kar je hotel, aki bi bil zapustil Svetozarja Pribičevića. Obratno so poskusili po žalostnem 20. juniju s Pribičevićem.

Boris Rihteršič:

Zelen hudič.

(Dalje.)

Povedal sem ji, da sem že videl vse, razen Marjana, griča, ki se dviguje na zapadni strani Splita, nad pristaniščem in je najlepša razgledna točka v bližini. Prekinila me je:

»Na Marjanu še niste bili?«

»Ravnokar sem hotel iti s Stevom«, sem se zlagal.

»S Stevom? Tem pustežem? To bi bilo greh. Izgubili bi ves užitek, če bi šli z njim.«

»S kom naj pa grem? Nimam drugačega znamca v Splitu. Razen če bi šli vi z menoj . . . , sem jo podražil. Razumela me je.

»No, če ste že ravno nocoj namevali iti na Marjan, bom pa šla z vami, da ne zaidete«, je odvrnila in se mi nasmejala.

Prerila sva se skozi množico in odšla proti Marjanu. Med pogovorom nisem niti opazil, kje sva hodila. Še le, ko sva že precej časa hodila navkrober, sem se zdramil:

»Kmalu bodeva na vrhu. Videli boste Split zvečer. Tak je najlepši.«

Res sem po kratkem času prispela do najvišje točke. Krasen razgled se je odprl pred menoj. Za menoj park, pod manjo morje in Split, lesketajoč se v tisočih lučih, ki so se odražale v

Predstavniki vladajočih srbjanskih strank poskušajo vse mogoče, da se obdrže na krmilu, ker gre za njihovo preveliko dosedanje moč. To se je videlo takrat, ko je ves narod odobraval našo borbo v Narodni skupščini, a poslanci teh strank so nam nasprotovali in nas napadli.

Klerikalne stranke tu nimate. V Sloveniji ona tudi nazaduje. Dr. Korošec je začel tam zgubivati naklonjenost naroda takrat, ko je dopustil prelivanje krvi mladih akademikov v Beogradu takrat, ko so burno manifestirali za naše morje. Še huje so mu zamerili Slovenci stališče ob dogodkih 20. junija. Zastopnik naroda, kmetskega naroda se ne sme bratiti z onimi, ki cel ali pa tudi le del tega naroda zatirajo ali izkoriscajo.

Kar se tiče preureditve naše države v upravnih smerih, si moramo biti na jasnom, da današnja ureditev slablja in ovira razvoj vseh dejov našega naroda. Kmetsko - demokratska koalicija hoče tu doseči popolno izenačenje in enakopravnost. S sedanjimi zastopniki srbjanskih strank se moremo sodelovati, ker je nam politika sredstvo za povzdigo naroda, njim pa sredstvo za sebične cilje. Zato so prazne tudi govorice o neslogi med njimi. Vidite, v radikalnih strankah so vedno neke razprtje. Govori se celo o razcepitvah, ali kadar bi naj prišlo do kakega odločilnega sklepa, drže skupaj. In to je nesreča za radikale: ako je med njimi kaj zdravega, se naj čimpreje odecip.

Zlet Celjske sokolske župe v Šoštanju.

V Šoštanju, 3. sept.

V soboto se je nebo držalo tako kislo, da smo že misljili na najhujšo: na veliko moralno in gmotno zgubo, ki bi zadela naše sokolsko društvo v slučaju slabega vremena. No — usoda nam je bila ipak mila vkljub vsem željam naših nemškutarskih in klerikalnih prijateljev na žal še vedno vročih šoštanjskih tleh. Včeraj se je mogel vršiti pri našem društvu zlet celjske sokolske župe ob najlepšem in najprijetnejšem jesenskem vremenu — in da takoj povem — s kar najlepšim moralnim in strok. uspehom. Tako je bila najlepše proslavljenata dva dajsetletnica našega društva.

Celjski vlak je imel zamudo, a pripeljal nam je toliko dragih gostov, da smo bili vsi iznenadeni. V sprevedu, ki se je razvila takoj s kolodvora po mestu do bolj skromnega našega

rotovža, je korakalo 105 sokolov v kroju, istotoliko v civilu in okrog 150 sokolic in gojenk. V goste so prišli tudi mali naši bratci sokoliči iz Polzeli in Žalca. (Ob tej priliki bi omenili, da je postal vprašanje krovjev prav pereče, ker si jih večina mlajšega člana ne more omisliti.) Pred rotovžem je pozdravil sokolstvo žup. dr. Mayer. odgovoril pa mu je v krepkem govoru župni starosta br. Josip Smertnik. S trga je korakal sprevod do Sokolskega doma, kjer se je razšel.

Pred »Sokolskim domom« je brat starosta Kurnik opisal dvajsetletno delo in pač lahko rečemo, trpljenje šoštanjskega sokolskega društva. Ta prezanimiv opis bodemo še posebej priobčili. Odgovoril mu je br. župni starosta Smertnik s prisrčno častitko.

Sprevod je bil sploh prav impozantan; na čelu so nosili krepki zastavonoši 6 društvenih in 3 naračajske zastave. Na čelu sprevoda je korakal tudi več ko 70-letni br. Ivan Lipold od možirskega »Sokola«, najstarejšega društva v župi. Pri tem »Sokolu« deluje br. Lipold že od ustanovitve. Njegova udeležba je vzbudila vsled tega posebno pozornost.

Na lepo prirejenem telovadnišču na krasni zeleni trati pred kolodvorom se je vršila popoldne ob naravnost kolosalni udeležbi javna telovadba, ki sta jo vodila župni načelnik br. Jerin in župna načelnica sestra Lojkova s pomočjo članic in članov župnega tehniškega odbora. Telovadilo je moških telovadcev 128, članic 80 in veliko število gojencev in gojenk. Posebno priznanje so želi mali sokoliči iz Polzeli in Žalca. Telovadba je bila pri prestih vajah in na orodju izvanredno dobra, hvalila jo je ne le publika, temveč tudi strokovnjaki. Še mi ne telovadeci in starini smo bili veseli, da imamo v naši celjski sokolski župi takoj izvleženo telovadstvo. Razveseljivo je bilo tudi, da se marljivo gibajo mlada sokolska društva po manjših farah in vseh Savinjske doline, in to kljub pomankanju telovadnic in kljub naravnosti besni proti agitaciji duhovnov in civilnih klerikalcev. Tako je postavil mladi šentperterski »Sokol« v Šoštanju 16 telovadcev! Potrebno bi bilo, da bi mestna in trška društva podpirala ravno podeželske svoje brate in sestre tehnično in duševno, ker je nadvse važno, da se uvrsti v sokolska društva tudi kmečka mladina.

Za nas Šoštanjčane pa pomeni včerajšnji dan velik moralni uspeh, veliko okreplilo za naše nadaljnje delo.

morju kot dolgi prameni zlata. Kot da bi prihajali na krilih vetra so se čuli otočni glasovi flavt izpred kavarne na obali. Tisoče ljudi, ne, tisoče mraavljev se je izprehajalo pod nama, a midva sva bila sama, čisto sama.

Naslonil sem se ob zidano ograjo in se zagledal v dalje. Vse je bilo tako lepo. Zunaj pristanišča dva svetilnika, rdeča in modra luč, ki sta se sedaj užigala, sedaj ugašala. Jadrnice, ki so se vračale z lova. V daljavi obriši otokov in bele luči, ki so svarile ladje pred pečinami.

Ne vem kako dolgo bi užival ta krasen razgled, da me ni prekinila:

»Ali vam je ušel spomin na kakšno idilo iz Dalmacije?«

»Kakšno idilo?«

»Ne delajte se nevednega«, me je zavrnila. »Vsi ste enaki. Vsi moški. pride prvič na morje. Vse okrog nje ga je zanj nekaj novega. Jug . . . Pa si poišče družbe . . . Ženske družbe seveda . . .«

Nagnila je glavo, kot da jo je sram, da je povedala preveč. Tedaj sem se še le zavedel, kako je lepa. Klobuček je držala v roki. Bujni črni lasje so se razlili preko čela. Zdeleno se mi je, da gledam sliko Magdalene - spokornice, ki sem jo pred leti videl v neki knjigi.

Počasi je dvignila glavo in tedaj so se srečale njene oči z mojimi. Dva blamenčka sta se zlila v vroč plamen.

»Renata . . . !«

Videl sem ustne, koprneče po poljubu. Nisem jim mogel odreči.

Nov par je prihajal za nama. Zdrznila se je, prijela me za roke in rekla tisoč:

»Pojdiva!«

Odšla sva v park. Široke veje dreves so tvorile teman obok nad nama. Nekje iz daljave se je čula tista lepa pesem:

»Strazia mi

ma di baci sazia mi . . . !«

»Ali čuješ? Tudi jaz pojem to pesem, a ne z besedami, s srcem . . .« Raztrgaj me, a nasiti me s poljubi! Žejna sem. Daj mi čašo ljubezni, da jo izpije mdo dna . . . prav do zadnje kapljice . . .«

Jug me je potegnil v svoj vrtinec in nisem našel bilke, za katero bi se oprijel. Podlegel sem njenim čarom.

Pozno je že bilo, ko sva se vračala z Marjanom. Vse je bilo že tih, kot izumrla. Le luči so še žarele ob obali in se ogledovali v vodi. Svetilnika sta se že vedno enakomerno prižigala in ugaševala. Od daleč nekje je nočni parnikjavil z globokim basom svoj prihod v pristanišče.

Promenada je bila že prazna. Le zapozneli mornarji so še pohajkovali ob obali in včasih je zažvenketala pollicistova sablja, ki je udarjala ob tlak.

Zavila sva skozi ozke ulice, roko v roki. Visoke črne hiše ob obeh straneh,

Šola Glasbene Matice v Celju.

Tiho, skoro neopaženo je šlo mimo naše javnosti tudi šolsko leto 1927-28. Kakor prejšnja leta, tako je tudi letos položila šola Glasbene Matice v Celju javno bilanco svojega smotrenega dela. Absolviranih je bilo poleg predpisanih šolskih izpitov predvsem sedmo nastopov gojencev in gojenk iz vseh letnikov. Od teh: 2 interna, 3 javni nastopi, 1 klavirski večer in 1 nastop v Laškem (šolski izlet zborove in instrumentalne šole). Med letom je Matica omogočila niz lepo uspelih koncertov priznanih domačih in zunanjih umetnikov; tako tudi en mlađinski koncert s požrtvovalnim sodelovanjem znanega »Zagrebškega komornega tria«. Vsi nastopi gojencev so jasno pokazali smer in stremljenje šole in so nas opozorili na gojence (ke), od katerih smo upravičeno pričakovati v bližnji bodočnosti še dokaj pomembnih uspehov.

Potrebno je, da poudarimo, da poleg enotnosti v splošnem sistemu učenega postopanja vlada na zavodu prav tempo, v katerem se giblje pouk in tudi notranja upravna organizacija, neglede na vsakdanje razmere in prilike malega mesta. Tako gre učenec z učiteljem po začrtani poti s sigurnim občutkom in z jasno zadačo za vzvišenim ciljem. Naše učiteljstvo si je svetno težavne naloge, polne odgovornosti tako do učenca kakor do roditelja in prispeva po svojih močeh kar najbolje, da navaja gojence k pravilnemu pojmovanju in razsojanju glasbeno umetnosti, spoznavanju nje vsebine in jih na tej podlagi vzgaja tako, da morejo doseči umetniško stopnjo, ki odgovarja zahtevam današnje produktivne in reproduktivne glasbene umetnosti, s posebno pozornostjo na gojitev in negovanje glasbeno umetnostnega estetskega čuta. Glasen odgovor na zgornje vprašanje so dali letošnji nastopi še v veliko večji meri kot lani in vsa prejšnja leta. Tako je bila dana prilika, da vsakdo vidi in čuje odgovor, ki je najsolidnejši dokaz, da si šola Glasb. Matice v Celju zasluži upravičeno in utemeljeno pozornost javnosti in vseh onih, ki so jo doslej kakorkoli podpirali v njenih stremljenjih. Razumljivo je tudi dejstvo, da se je v razmeroma zelo kratkem času izčistil naračaj kvalitativno tako, da ni beležiti na zavodu balasta. Na ta način se utrujuje vedno bolj serioznost in ugled zavoda. Vsako leto se

kot da se hočjo stisniti in naju obdržati v svoji sredini. Tuintam obcestna svetilka. Njena luč liže prašna tla in se odbija od odprtih oken. Vse tisto, vse prazno . . . Samo najini kralki so motili svečano tišino. Najine besede ne, kajti molčala sva, kot da nama je zastala beseda v grlu. Ali je bila to sreča . . . ali je bil kes?

Zjutraj sem se prebudil s prejšnjim mačkom. Kazalca sta kazala že deseto uro, ko sem šel na zajutrek v Zadrsko ulico. Spotoma sem naletel na prijatelja Steva.

V cerkvi se ne bi srečala«, sem mu rekel hudobno, a takoj mi je bilo žal. Videl sem njegovo bledo lice, njegove oči — sledove prečute noči. Spomnil sem se njegovega odhoda sinoči . . . Vprašal sem ga tisoč:

»Zakaj si sinoči odšel . . . ?«

»Ne vprašaj me . . . zeleni hudič!«

»Hudič . . . ? Spoznal sem jo, a nisem prišel do te sodbe . . .«

»Vsem, da si jo spoznal . . . Šel sem za vama . . . Oprosti mi . . . Nisem mogel drugače . . . Vse sem videl . . . Mesece že hodim za njo, a tebi pada sama okrog vrata . . .«

Tedaj sem še le uvidel kaj sem storil. Sram me je bilo.

»Oprosti . . . oprosti . . . nisem vedel, da jo tako ljubiš . . . Saj veš . . . severnjaška kri vzklop na jugu . . .«

na šoli Glasb. Mat. v Celju vpiše nad 200 gojencev, kar dokazuje, da uživa šola in nje učne moči zaupanje celokupne javnosti. Temeljito treba učitelju in učencu. Učitelj poleg znanja še samozatajevanja in in požrtvalnosti, učencu poleg potrebnega nagnjenja in daru, pa volje in vztrajnosti. Pri teh pogojih je polovica uspehov vnaprej zajamčena. — Tudi drugače so bili letošnji uspehi na zavodu razveseljivi. Instrumentalni pouk se vrši seveda posamezno, t. j., da se pri pouku postopa z vsakim gojencem posebej, ker edino ta način poučevanja daje možnosti solidnega pouka, napredka in pravilne korekture, kar je bistvenega pomena specijelno pri goslanju, ki zahteva pozorne kontrole in bistre ter dosledne korekture od strani učitelja.

Pouk n. pr. v grupah (takož skupinah) se je iz specijalnih glasbenih šol povsod že davno odpravil, ker se je izkazal za kvarnega. — Gojenci, ki dosežejo v specijalni začetni šoli že nekoliko solidne spremnosti, se uvrščajo v orkestersko skupino, kjer se vežbajo v čitanju z lista, prednašanju in se odgajajo v podrejeni discipliniranosti diktata taktirke. (Utrjevanje volje — vzgoja značaja). V tem znamenju bodi pričeto delo tudi v letošnjem letu in dosedanji uspehi naj služijo mlajšim gojencem za zgled in spodbudo, staršem pa za pravilno orientacijo, odgovarjajočo smislu in vsebini apela, ki ga je lansko leto ob tem času popolnoma umestno objavilo v časopisu društvo učiteljev glasbe v Ljubljani: Opozorilo staršem, ko določajo svoji deci glasbeno vzgojo.

Obrtno-nadaljevalno šolstvo v mariborski oblasti koncem lanskega šolskega leta.

V mariborski oblasti je bilo za minuto šolsko leto 1927/28 32 obrtno-nadaljevalnih šol, koje je obiskovalo 2359 vajencev in 605 vajenk, skupaj torej 2962 oseb. Pripravljalni razred je obiskovalo 627 moških in 135 žensk, I. razred 1065 moških in 276 žensk. Po okoliših je bilo na šolah in sicer: iz Braslovč: 63 moških in 22 žensk, skupaj 85; Celja: 317 moških, 100 žensk, skupaj 417; Črne pri Prevaljah 22 moških, 12 žensk, skupaj 34; Dolne Lendave 61, samo vajenci; Gomilskega 23 moških, 10 žensk, skupaj 33; Gornje Radgome 39 moških, 10 žensk, skupaj 49; Konjic 55 moških, 13 žensk, skupaj 68; Ljutomerja 76 moških, 9 žensk, skupaj 85; Maribora 667 moških, 246 žensk, skupaj 913; Murske Sobote 124 moških, 25 žensk, skupaj 149; Mute-Vuzenice 39 moških, 3 ženske, skupaj 42; Ormoža 37 moških, 4 ženske, skupaj 41; Ptuja 149 moških, 32 žensk, skupaj 181; Rogatca 39 moških, 4 ženske, skupaj 43; Ruš 46 samo vajenci; Slovenjgradca 33 moških, 7 žensk, skupaj 40; Slovenske Bistrice

»Ne poznaš še zelenega hudiča ... a spoznal ga boš, veruj mi«, samo to mi je rekel.

Videl sem ga, kako je beden odšel dalje, ne meneč se za ljudi, ki so se zaletavali vanj. Nato je izginil v neko stransko ulico.

Nje več dni nisem videl. Nekdo mi je rekel, da je za nekaj dni odpotovala v Makarsko. Po devetih dneh so mi spet povedali, da se je vrnila domov. Na promenado je ni več bilo.

Še enkrat sem hotel govoriti z njo. O Stevu. Hotel sem popraviti, kar sem zagrešil. Tudi posloviti sem se hotel od nje, zahvaliti se ji za vse ...

Poiskal sem jo doma.

Sedela je na vrtu v senci palm.

Tiho sem se ji približal. Še le šumeno palminih listov in škripanje peska me je izdal.

Ozrla se je.

»Renata ... !«

Njene oči so zrle sanjavbo, kot da se hočejo spomniti nečesa, kar je že daleč, daleč ...

»Renata ... ! Prihajam po slovo ... «

»Slovo?«

»Da, slovo ... Slovo od tebe ... «

»Kdo si?«

»Kaj me ne poznaš več. Renata ... ? Se ne spominjaš več tiste pesmi na Marjanu:«

Strazia mi

ma di baci sazia mi ... ?«

80 let raziskovanja

je bilo treba, da se od-krije pravi Schichtov na-čin pranja, ki obstoji v tem, da se

ŽENSKA HVALA

vzame za namakanje pe-riila preko noči, zjutraj pa se za izpiranje uporabi

Schichtovo Terpentin milo

Dijak brez dijaškega koleda ja — obrtnik brez orodja.

Sklepi seje poslovnega odbora KDK v Zagrebu dne 30. avg. 1928.

I.

Komanda mesta v Zagrebu objavlja potom policije, da so vojaške osebe vsled »pogostih napadov in izzivanj doble naloga, naj se pred vsakim napadom na svojo osebo in na ugled ter čast vojske zavarujejo celo z uporabo orožja. Izvršni odbor KDK odklanja od meščanstva mesta Zagreba domnevo, da napada in izziva posamezne vojaške osebe in cele vojaške oddelke. Nikjer in niti v mestu Zagrebu ni izključena taka možnost od strani posameznikov, za kar pa ne more nositi odgovornosti vse meščanstvo. Ako se pojavitajo taki slučaji, se pobijajo v urejenih civiliziranih državah z uporabo zakonskih predpisov. Ne more pa biti v takih državah, da bi vojaške osebe same »presojale«, ali je storjeno kaznivo dejanje napada na njihove osebe in na ugled ter čast vojske, in da bi — »ako je potreba« — tudi z orožjem izvrševalo to svojo sodbo. Izvršni odbor KDK zahteva, naj se ta odredba, ki je nasprotna ustavi, takoj prekliče ter oni, ki jo je izdal, pozove na odgovor.

II.

Z ozirom na vprašanja, ki so bila poslana od raznih strani izvršnemu odboru KDK, izdaja izvršni odbor naslednja splošna navodila: Pristaši KDK ne sodelujejo na nobenih manifestacijah, kongresih, proslavah, sestankih, razstavah ali prireditvah katerikoli vrste in kjer koli, na katerih službeno prisostvujejo predstavniki sedanjega režima in sedanjih vladnih strank.

Narodni zastopnik dr. Krnjević se je vrnil s konference Interparlamentarne unije v Berlinu in predložil poslovnu odboru KDK izčrpno poročilo, ki ga je odbor vzel z zadovoljstvom na znanje ter ugotovil, da je akcija, podvzeta v Berlinu, dosegla poln uspeh.

Drobne politične vesti.

Francoski minister trgovine in zra-koplovu zgorel. Iz Toula poročajo 2. septembra: Trgovinski minister Bokanowski je postal danes dopoldne žrtev letalske nesreče. Minister se je udeležil zračne tekme iz Toula v Clermont-Verrand. Takoj po startu v Toulu je letalo, v katerem so bili minister Bokanowski, pilot Hanin, tehnični ravnatelj zrakoplovne družbe Le France, mehanik Vidal in opazovalec Willims, padlo iz višine 500 m navpično na tla. Odpovedal je motor. Ko je padlo na zemljo, je takoj zgorelo. Šele po dveurnem prizadevanju se je posredilo izkopati iz ruševin zoglenela trupa potnikov. Bokanowski je bil 49 let star in zapušča štiri otrocke.

Načrti ministrskega predsednika dr. Korošca. V vladnih krogih prevladuje misel, da bi se izvedla revizija ustave v tem smislu, da bi se brez so-delevanja KDK ustvarile velike oblasti s čim širšo samoupravo. Srbijanski demokratje pa se proti temu odločno protivijo, ker se boje premoči radi-

kalov. (Tudi za nas v Sloveniji bi nastal težek položaj. Op. ur.)

Bojkot gospodarskega kongresa v Beogradu. Trgovsko-obrtna zbornica v Zagrebu je sedaj oficijelno sklenila, da se ne udeleži gospodarskega kongresa (pravzaprav kongresa zbornica za trgovino, obrt in industrijo), ki se vrši 8. in 9. sept. v Beogradu. Hrvati pravijo, da se je letos že o Veliki noči vršil na pobud same vlade gospodarski kongres v Zagrebu, da pa vlada ni nobenega sklepa tega kongresa izvršila.

Domače vesti.

d Zaupniška shoda KDK, ki sta se včeraj vršila v Ptiju in Središču, sta bila izvanredno dobro obiskana. Govorili so narodni poslanci dr. Kramer, Ivan Pucelj in dr. Pivko. Zbrani upniki so z veliko pozornostjo sledili njihovim izvajanjem in jih prekinjali z vzklikami ogorčenja in odobravanja. V Ptiju se je vršil shod v prostrani dvorani Narodnega doma ob 10. dopoldne, v Središču pa ob 3. popoldne v Sokolskem domu. Poslance so pozdravili na kolodvoru z godbo in zastavami. Oba shoda pa sta dokazala, da narod v mariborski oblasti vsestransko odobrava akcijo KDK ter da bo zvesto vztrajal pod njenim pravoprom do končne zmage. Po shodu so se narodni poslanci odpeljali v Maribor, kjer se bo danes vršila konferenca KDK za mariborsko oblast.

d Hinavščina. Zdi se, da so naše šelske oblasti vendarle toliko uvideli, da ločijo manjšinske šole odn. paralelke od ponemčevalnic, ki bi jih radi izsili naši nemškutarji na razen koncesij narodnim manjšinam v mirovnih pogodbah. Vendar pa sami edipor naših šolskih oblasti ne zadoštuje. Treba bode brez ozira na katerokoli stran objaviti imena vseh onih »nemških« staršev, ki so jih nemškutarji ali s silo ali z zvijačo, češ, da se bodo otroci naučili poceni nemškega jezika zapeljali, da so podpisali pravilne in že izpolnjene prošnje za nemške šole. To bode dobra lekcija za naivnost in neumnost, obenem pa bodo video tudi inozemstvo, zlasti nemško, koliko so dejansko vredne priročne naših renegatov radi nemškega šelskega poduka.

d Celjska porota. Za jesensko zasedanje celjskega porotnega sodišča, ki se prične v pondeljek, dne 10. t. m., so razpisane sledeče razprave: pondeljek 10. septembra Ivan Omerzu (uboje) in Ludvik Pajk (uboje); torek 11. septembra Viktor Petrović in Adela Muster (goljufija); sreda 12. septembra Florijan Fluks (tatvina). Jesensko porotno zasedanje bo trajalo samo tri dni.

d Redna seja celjskega občinskega sveta se vrši včetrttek, dne 6. t. m. ob 6. uri popoldne. Na dnevnem redu so poročila odsekov.

d Smrtna kosa. V celjski javni bolnici so umrli: v petek, dne 31. avgusta 30-letni posestnik Marko Posilović iz Gjurmanca, ki ga je 28. avgusta vozil voz, v soboto, dne 1. t. m. 63-letni

Otočno se je nasmehnila:
»Bile so sanje. Morda so bile lepe?
A sedaj? La comedia è finita ...«
»... è finita ...? Komedia?«
»Da, komedija. Strgajva drug drugu masko z obraza. Kaj sva? Dve lutki. Nitko, ki jima dajejo življenje, so se enkrat zamešale ... Sedaj so razvozlane ... Sedaj se spet lahko giblje vsaka za sebe ...«

»Renata!«
»Pojdi ... ! Ne vedi ne ti za mene, ne jaz za tebe.«
Odšel sem kot tujec, s povešeno glavo, brez slovesa.

Nisem mogel več ostati v Splitu. Kakor da mi vsak kamen zidu, vsak val morja pravi: pojdi! Naslednjega dne sem se pripravil za odhod.

Na postaji sem srečal Steva. Ne vem, kaj ga je prineslo ravno tega dne. Bil je tih, zamišljen. Njegove misli so bile pri Renati. Nisem hotel omeniti njenega imena, da ga ne bi bolo, a sam me je vprašal:
»Ali si še kdaj videl njo?«

Povedal sem mu vse. Niti besedice nisem zamolčal.

Žalostno se je nasmehnil.
»Zeleni hudič ... ali sem ji dal pravo ime ...?«
»Da ... !«, sem rekel tiho.

In tisto uro mi je postal dražji od brata.

Ignac Cenc, hlapec pri tvrdki R. Diehl, v celjskih lovskih krogih priljubljena osebnost, ki se je ponesrečil na sličen način, kakor Posilovič, v nedeljo, dne 2. t. m. pa 52-letni vrtnar Jurij Dirnberger z Ostrožnega pri Celju.

d Po treh letih ga je izsledil. V pondeljek, dne 3. t. m. ob 9. dopoldne je bil na zahtevo delavca Josipa Teržana od Št. Lovrenca pri Prožinu aretiran na Ljubljanski cesti v Celju 25-letni delavec Anton Sotošek iz Lokrovca, ker je v septembru leta 1925 ukral Teržanu v tivolskem gozdu v Ljubljani niklasto uro s srebrno verižico, vredno 150 Din in 40 Din gotovine. Sotošek priznava tativno.

d Današnja manifestacija obrtnikov v Ljubljani. Zveza obrtnih zadrug v Ljubljani je sklicalna za danes ob 10. uri dopoldne protestno zborovanje proti naredbi o odpiranju in zapiranju trgovin v veliki kazinski dvorani. Obenem zahtevajo obrtniki uvedbo 10-urnega dela in protestirajo proti pretiranim davkom. Da bode protest tudi na zunaj učinkovit, zapro od 11. do 12. ure opoldne svoje lokale.

d Petindrajsetletnico svojega obstoja je praznovalo včeraj v Mariboru Zgodovinsko (in muzejsko) društvo. Znani zgodovinar in predsednik društva prof. dr. Fr. Kovačič je predaval o zgodovini obeh društev — praznem stolom.

d »Pri oblasti izvaja mnogo denarja«. Z ozirom na notico pod gornjim naslovom v št. 90 našega časopisa nam je poslal g. dr. Andrej Veble, odvetnik in oblastni odbornik v Mariboru sledeči popravek: »Ni res, da sem potoval v Pariz študirat tamošnje socijalne razmere na stroške oblasti. Res pa je, da sem bil na študij, potovanju v Francijo na lastne stroške!«

d Ravnateljstvo drž. rudnika v Venetu sprejema do 17. septembra t. l. pcpnudbe glede dobave pisarniških potrebščin.

d Vajeniška in pomočniška razstava v Mariboru je bila včeraj otvorjena v unionski dvorani v Mariboru. Otvoril jo je predsednik Obrtniškega društva g. Miba Vahtar, na kar je govoril: »Razvoju obrtniškega gibanja v Mariboru podzupan g. dr. Lipold. Navzoči so bili tudi zastopniki oblasti, trgovske-obračne zbornice, velikega županstva in drugih uradov. Udeležba je bila pri etvoritvi zelo majhna, razstava sama je pa zelo zanimiva in pričoljiva v obisk.«

d Otvoritev XI. ljubljanskega velesejma, združenega s preizanimivo kmetijsko razstavo ob priliki 160-letnice slovenske Kmetijske družbe, se je izvršila v soboto na slovesen način. Velesejem nudi že uobičajeno sliko, kmetijska razstava pa je nenavadno pestra. Obsega poleg teoretičnega dela vse panoge kmetijske produkcije in industrije ter je zelo priporočljiva za obisk. Ob tej priliki je izsel tudi »Kmetovalec v slavnostni obliku; mnogoštevilni ilustrirani članki se bavijo z zgodovino Kmetijske družbe za Slovenijo in »Kmetovalca« samega.«

d Radio-postaja v Domžalah. V soboto dopoldne je bila začasno otvorjena v Domžalah pri Ljubljani radio-postaja, ki je sicer državna last, dana je pa klerikalni prosvetni zvezi v Ljubljani v najem. Zaenkrat se vrše s postajem, ki je na valu 566, le poskusne oddaje.

d Legitimacije za trgovske potnike. Za izdajo legitimacij trgovskim potnikom morajo tvrdke same predložiti prošnje Zbornici za trgovino, obrt in industrijo. Prošnji, kolkovani s kolkom za 5 Din je priložiti po jeden kollek za 10 Din ter po 5 Din v gotovini za zbornično takso. Priložiti je tudi sliko potnika.

V prošnji je navesti o trgovskem potniku: a) ime in priimek, b) kraj in datum rojstva, c) domovinsko občino, č) kraj stalnega bivanja (tudi ulico in št.), d) postavo potnika (cm), e) barvo las in oči ter f) eventualna posebna znamenja.

d Zakon o posesti in nošenju orožja v Ljubljani 1928. Zbirka zakonov XXIII. snopič. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Cena 15 Din, po pošti 16 Din. V Zbirki zakonov, ki jo izdaja Tiskovna zadruga, so v XXIII. snopiču izšli sledeči zakoni: Zakon o posesti in nošenju orožja, Zakon o srednji upravi za mere in dragocene kovine, o kontroleh mer in dragocenih kovin in o kontroleh sodov, Zakon o

merah, njih rabi v javnem prometu in nadzorstvu nad njimi in Zakon o kontroliranju čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine.

d »Slučaj Poljšak«. Meščanskošolski učitelj iz Celja g. Alojz Poljšak, ki dela še vedno v mariborski oblastni bolnici poskuše s svojim sredstvom proti raku in menda tudi proti drugim bolezni, je vložil te dni tožbo proti »Marb. Zeit.« radi nekih, ne posebno laskavih poročil o njegovem zdravljenju. List izjavlja danes, da bode ta proces izredno zanimiv, ker je upati, da se bode način Poljšakovega zdravljenja, ki je vzbudilo v naši javnosti veliko pozornosti, razjasnil.

d Šahovski turnir v Mariboru. V nedeljo, dne 9. septembra se vrši v Mariboru zanimiv šahovski turnir med avstrijskimi Štajerci in Slovenci. Turnir se vrši v dvorani »Zadružne gospod. banke« v Mariboru od 9. do 13. ure dopoldne in od 15. do 19. ure popoldne. Igralo se bode na 11 deskah; pri prvi sediti rektor dr. Milan Vidmar iz Ljubljane in Becker, urednik »Schachzeitung« na Dunaju. Iz Celja es turnirja udeleži predsednik Šafovskega kluba g. dr. Anton Schwab.

s Atletik S. K. : S. K. Celje 2 : 1 (1 : 0), koti 7 : 3 za Atletike. Niti eno niti drugo moštvo ni dalo mnogo od sebe. Igra je bila precej nezanimiva.

Moštvi ste bili po moči priljčno enaki,

tako da bi rezultat 2 : 2 bolj odgovarjal poteku igre. Do 25. minute prvega polčasa je bila žoga nepretrgoma v polovici S. K. Celje. Da ni v tem času padlo več golov, je pripisati dobrim formi golmana in smoli Atletikov.

Prvi gol v škodo S. K. Celje je padel v zmešnjavi pred golom v 10. minuti prvega polčasa in to stanje je ostalo do 24. min. drugega polčasa, ko je Gobec izenačil. V prvi polevici drugega polčasa se je igra prenesla v polovico Atletikov. Pri rezultatu 1 : 1 so začeli Atletiki igrati precej nefair in posrečilo se jim je zabit zmagajenosni gol.

Lepega vtiča ni pustilo nobeno moštvo. S. K. Celje se je tu in tam malo izkazal, pa ni pokazal tiste prodornosti, ki bi jo moral imeti, če hoče kdaj postati res dobro moštvo. Igra Atletikov ni bila nič posebnega, malo previsoka igra. Obe moštvi bi se moralni naučiti oddajanja in sprejemanja žoge.

Sodnik g. Wagner je hotel biti objektiven, pa se mu to ni posrečilo. Narebil je par pogrešk v škodo S. K. Celje, tako n. pr. da je spregledal roko, narejeno hotč, v kazenskem prostoru Atletikov. Tudi glede foulov je bil pre malo rigoroz in je dopustil, da so lahko Atletiki po stanju 1 : 1 igrali nelepo. Publike je bilo okrog 300, od tega polovico zastonjkarjev.

Mnenja smo, da se tekem za poškodbeni fond L. N. P. ne izplača prirejati v Celju,

ker ne prineso nobenega dobička.

Morda je temu vzrok to, da se prevečkrat srečata na zelenem polju obe vodilni moštvi Celja.

d Posečni jesenskega velesejma »Ljubljana v jeseni« od 1. do 10. septembra imajo, če so v posesti sejmske legitimacije za 30 Din, pravico do polovične voznine v obe smeri. Pri odhodu dajo na domači postaji žigotis legitimacijo in kupijo celo vozno kartu.

S to se potem brezplačno vozijo nazaj. Zato se karte ne sme oddati vratjem na jubljanskih kolodvorih. Ob vhodu na velesejmu se vsakemu potridi, da je v resnici obiskal prireditev. Železniški popust je dovolila posetnikom Ljubljanskega velesejma tudi Avstrija in čehoslovaška republika, od koder bo mnogo odziva, saj bo velesejmu priključena jubilejna Kmetijska razstava, že sama na sebi pravi kmetijski velesejem.

Če v vašem delokrogu legitimacij ne bi bilo dobiti, jih zahtevajte naravnost od urada velesejma v Ljubljani.

Skrb za narodno zdravje

v Južni Srbiji.
(Dalje.)

Ministrstvo Narodnega zdravja je v naši novidomovini prvo spoznalo, da je treba predvsem in najbolj pomagati tam, kjer je pomoč najnujnejša, to je v Južni Srbiji, in sicer: pobrigati se za bolnike, katere je zlasti malarija mučila, na drugi strani pa čuvati zdrave, da ne zbole, poučiti jih, kako naj žive, da ostanejo zdravi, dati jim potrebna materialna sredstva.

Ministrstvo je kaj kmalu uvidelo,

da brez enotnega sistema ne bo trajnega uspeha. Leta 1921. in 1922. pošilja svoje antimalarične komisije, skupine zdravnikov-strokovnjakov, da se na licu mesta obvestijo o stanju malarije in drugih kužnih boleznih, da proučijo higijenske prilike, in da na podlagi osebne izkušnje predlagajo, kaj bi bilo potrebno storiti, da se zlu odpomore. Na podlagi teh komisij se je prišlo do zaključka, da je uspešno delo na higijenskem polju nemogoče brez stalnih higijenskih in drugih pomožnih zavodov, brez številnih pozrtvovalnih zdravnikov in pomožnega osobja.

Higijenski oddelek Ministrstva narodnega zdravja je šel energično in sistematično na delo. L. 1921. je začel ustanavljati bakteriološke postaje in to v Bitolju, Štipu, Skoplju, Novem Pazaru in Prizrenu. Delokrog teh stanic je bil podoben delokrogu bakterioloških stanic v Sloveniji (v Ljubljani in Celju), samo, da je bilo več dela med ljudstvom po vseh (na terenu), posebno radi malarije. 5. aprila 1925 je bil v Skoplju slovesno otvoren Zavod za tropične bolezni, ki je najprej imel samo lokalni pomen, spomladi l. 1926. pa je postal higijensko administrativno in strokovno središče cele Južne Srbije. Od l. 1927. dalje ima naslov: Higijenski zavod v Skoplju. V letih 1926—28 je recorganizirana vsa higijenska služba v Južni Srbiji, postavljeno je mnogo novih manjših in večjih higijenskih ustanov.

Sedanja organizacija higijenske službe.

Pod higijenski zavod v Skoplju spada ozemlje cele bitoljske, bregalniške, skopljanske in delov kosovske, zetske, raške in vranjske oblasti. Skupaj spada pod zavod ozemlje, ki meri okrog 40.000 km² in na katerem je naseljeno okrog 1 milijon 600.000 prebivalcev.

Czemlje zavoda je razdeljeno na 12 manjših ozemelj, od katerih tvori eno ozemlje Higijenskega zavoda v Skoplju (centralni del skopljanske oblasti), ostalo je pa razdeljeno med 11 Domov narodnega zdravja, in sicer: Kumanovo, Tetovo, Štip, Strumica, Bitolj, Prilep, Struga, Prizren, Priština, Peč in Novi Pazar.

Higijenski zavod kakor tudi domovini, zdr. imajo po več raznih oddelkov. Poleg tega pod nje spada mnogo zdravstvenih postaj, ki se nahajajo izven mesta doma. Takih manjših zdravstvenih ustanov je do sedaj zgrajenih preko 40 v raznih mestih in vseh.

Higijenski zavod v Skoplju je po veličini tretji v Jugoslaviji (tako za Beogradom in Zagrebom), a po doseženih rezultatih dela najbrž prvi v državi.

Ima 14 oddelkov, od katerih nekateri delujejo samo na ozemlju zavodskem ozemlju, podobno kot oddelki ostalih domov, drugi pa delajo za širše zavodsko ozemlje (kot Pasteurov, tehniški, kemski in učni oddelki).

V zavodu so slediči oddelki:

1. Sero-bakteriološki oddelok, katerega glavne funkcije so preiskovanje in zatiranje raznih nalezljivih bolezni, predvsem trebušnega legarja, pegave, škrlatinke, difterije i. dr.; dalje preiskovanje v laboratorijih; produkcija raznih cepil (proti trebušnemu legarju in škrlatinki) za širše ozemlje zavoda in za III. armiško oblast.

Mislim, da je vredno omeniti mnogostransko terensko delo bakterioloških oddelkov sploh, v cilju zatiranja nalezljivih bolezni. Delu desinfekcijskih kolon teh oddelkov se je zahvaliti, da je pegavi tifus kljub zelo okuženemu ozemlju, kljub mnogoštevilnim ušem, primeroma zelo redka bolezen. Po mali epidemiji v Krivi Palanki l. 1926. do spomladi l. 1928. ni bilo prijavljenih slučajev pegave. Lokalne epidemije v l. 1928. v okolici Prilepa in Tetova so desinfekcijske kolone brzo ustavile.

(Dalje prih.)

Kino.

Mestni kino Celje. Pondeljek 3., torek 4. in sreda 5. septembra: »Moderni Babilon« (18-letni). Velika drama v 8 dejanjih. V glavnih ulogah Evelin Holt, Andréa la Fayette in Ernst Verebes. Nepopisno lep velefilm. V pondeljek in torek vrkester! — Prednazenilo: »Ljubezen« (Elisabeth Bergner). Film svetovnega slovena.

Dr. L. Pitamic:

Država.

(Dalje.)

Postanek lord-in komon-domu. Ker je smel angleški kralj po 32. čl. vidovdanskega ugovora pobirati izvandne davčne samo z dovoljenjem velikega skupnega kraljevinskega sveta (concilium commune regni), v katerem so bili zbrani kronske vazali, namreč nadškofi, škofi, opati, grofi in baroni, ki so se imeli pozivati osebno na zborovanje s posebnim kraljevskim pismom štirideset dni pred napovedanim zborovanjem, je postal ta kronska redovna stalna in ustavna institucija. V XIII. stoletju se začne zanj rabiti izraz »parliament«. V njem so specično redovno bili zbrani samo višji duhovniki — prelati — in višji plemiči — baroni —. Najprej so ti ločeno zborovali, ali na početku XIV. stoletja so se zbrali v eno zbornico, ki nosi ime »House of Lords«.

Kakor je bil dom lordov osnovan z revolucijo proti kralju Ivanu, tako doljni dom z revolucijo proti njegovemu sinu in nasledniku Henriku III. (1216—1272), ki se ni hotel držati Magne Charte in ki je s svojim samovoljnim vladanjem razjaril barone. Ti so, zbrani l. 1258 v t. zv. besnem parlamentu, predali vladu odboru od 15 velikašev. Da si obrani samostojnost svoje vlade, udari kralj na svoje protivnike, ali ti ga pod vodstvom doseljenega Franca Simona Montforta potolčajo in ujamejo. Nato pozove Montfort s privoljenjem kralja na 26. januar 1265 parlament v London, pa ne samo prelate in barone, ampak tudi po dva viteza iz vseh grofij in po dva meščana iz Londona in nekih drugih mest. Od teh zastopnikov grofij in mest je postal pozneje doljni dom. In tako se sinatra S. Montfort, grof leški, za osnovatelja dolnjega doma, a 26. januar 1265 za rojstni dan tega doma. (Vidi Prutz Staateng.)

Henrikov sin in naslednik Edvard I. (1272—1307) je moral za časa dolgotrajne vojne z Walesom in Škotsko večkrat zaprositi parlament, da mu dovoli sredstev za to vojno. Želeč imeti podporo skupnega naroda, poklical je v parlament tudi zastopnike grofij, včasih tudi zastopnike mest. Ta običaj so stanov l. 1297 uzakonili z dodatkom k Mag. Charti, da dovoljenje pobiranju vseh vest davkov in davčin, kakor tudi izvoznih carin, pristoji parlamentu. Po dveletnem obotavljanju je kralj l. 1299 brezpogojno pris stal na ta novi ustavni zakon, in s tem so bile na koncu XIII. stoletja dokončane ustavne borbe v korist parlamenta in posameznikov.

Na str. 178—180 so naštete najvažnejše ilstine angleške ustave od l. 1215 do l. 1701 z navedbo glavnih vsebin, in sicer že spomenjena Magna Charta, potem »Petition of Rights« (prošnja za pravico) iz l. 1628, »Bill of Rights« (zakon o pravicah) iz l. 1689, »Habeas corpus act« iz l. 1679 in »Act of Settlement« (zakon o spremembah prestolonasledstva) iz l. 1701.

Glavno vsebino Magne Charte je mogel g. pisec z enim stavkom označiti: »z Magno Charto se je dala vsekmu svobodnemu Angležu osebna in lastninska sigurnost.« Mogel je še dodati, da se ta listina zategadelj zove Magna Charta, angleški »The Great Charter«, ker je v njej več pravic zadržanih kak

Pupilarnovarni zavod

Južnoštajerska hranilnica Celje

v lastni hiši, CANKARJEVA ULICA ŠTEVILKA 11, nasproti pošti.

Telefon štev. 93.
Brzojav:
JUŽNOŠTAJERSKA

Za neomejeno varnost vlog
jamčijo ustanovni kraji:
Gornji grad, Sevnica, Šmarje
pri Jelšah, Šoštanj, Vrancska
in rezervni zaklad.

Sprejema vloge in jih obrestuje po kolikor
najvišji obrestni meri. — Rentni davek plačuje
hranilnica sama.

Daje hipotekarna posojila in vsakovrstne druge
kredite pod zelo ugodnimi pogoji.

Otvaja tekoči račun za vloge in posojila.

Poštno hranil-
nični račun
štev. 10.727

Ustanovljena leta 1889
od okrajev:
Gornji grad, Sevnica, Šmarje
pri Jelšah, Šoštanj, Vrancska.

Šolske knjige

za vse šole, ki so določene v šolskem letu 1928/29, se dobijo v
knjigarni in veletrgovini s papirjem

Goričar & Leskovšek, Celje

18 Kraja Petra cesta štev. 7-9 in Glavni trg štev. 14.

cer za daljši čas ali pa v druge svrhe
nega je to bilo ali hoče biti dovoljeno,
je nezakonito. (Vidi angleško besedilo
vseh 13 člankov v Weissovi knjigi 10.
zv., str. 582—583).

Če je g. Pitamic hotel podati popolno
sliko o razvoju angleškega ustavnega
prava, se ni smel pri naštevanju
listin zaustaviti pri aktu o prestolona-
sledstvu, ampak še dalje našteti tudi
n. pr. t. zv. akt o združenju angleškega
in škotskega parlamenta l. 1707, unij-
ski akt med Veliko Britanijo in Irsko
iz l. 1801 i. dr. Tudi angleški parla-
ment se je spočetka delil na stanovske
zbore kaor zbori na kontinentu; naj-
prej imamo zbornici za prelate in ba-
zbore kakor zbori na kontinentu; naj-
posej zbornico za zastopnike grofij in
posej zbornico za zastopnike mest.
Ker je Edvard I. najprej s pre-
lati in baroni samo zastopnike grofij,
še le v letih 1282, 1283, 1290, 1295 in
1296 tudi zastopnike mest poklical v
parlament (Prutz, o. c. II., p. 123),
je verjetno, da se zastopniki nižjega
plemstva in mest niso prej zložili v eno
skupino ko leta 1296, ko so se pridružili
opoziciji baronov in prelatov proti
kralju. In tako bi imeli morda od leta
1297 zbornici prelatov in baronov in
zbornico izvoljenih zastopnikov grofij
in mest (congregatio communis. Com-
mon house), potemtakem tri zbornice
ali pa tri stanove v parlamentu, in si-
cer do leta 1331, ko so se tudi prelati in
baroni združili v eno zbornico. Tako
se deli angleški parlament še le l. 1331
na dva doma: Common House in Hou-
se of Lords. Še le od tega leta naprej
ne moremo več govoriti o stanovih an-
gleškega parlamenta.

(Dalje prihodnji.)

Emiljan Lilek.

Dijakinji

se odda zelo lepa soba s prosto upo-
rabo glasovirja. Naslov v upravi.

Iščem primerno

stanovanje

obstoječe iz sobe in kuhinje. Grem
tudi za hišnika. Ponudbe na poštni
predal 5.

Išče se stanovanje

obstoječe iz 1 ali 2 sob in kuhinje.
Vzame se event. tudi mala hišica v
bližnji okolici Celja v najem. Ponudbe
na upravo lista. AK

Premog iz vseh rudnikov in
najboljše vrste
dobavlja in do-
stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Proda

se po ugodni ceni

polpopkrit eno ali dvovprežni voz, ne-
kaj konjskih vpreg za težko in lehkovo-
preno, in par volovskih komatov.
Istotam se proda večje število hrasto-
vih sodov v vseh velikostih in v naj-
boljem stanju. Naslov se pozive v
1 upravi lista. 4

Krojači!

Sprejme se pomočnik z večletnim iz-
pričevalom od pravorstne tvrdke za
moško veliko delo, istotako tudi eden
za damsko. Reflektira se samo na
pravorstne moči. FRANC MEŠKO,
modni salon, Celje, Aleksandrova ul. 3.

Lokal za trgovino

ob glavni cesti v Gaberju, se da v
najem. Naslov v upravi. 22

Sprejmeta se dva bojša gospoda na
dobro domačo hrano

brez zajutrka. Naslov v upravi lista.

Meblovana soba

s posebnim vhodom, parket, elektr.
luč, se takoj odda. Celje, Za kresijo 1,
1. nadstr.

Prva južnoštajerska vinarška zadruga v Celju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana
sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah
po zmernih cenah.

Gramofoni in plošče

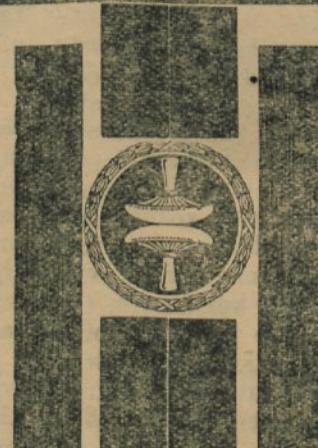
iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi
plošče «His Master's Voice» in «Columbia»
katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo
proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem,
pisalnimi in risalnimi predmeti.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige,
lepake, letake,
pisemske glave,
kuverte, vabila
i. dr. Vam nudi
v okusni izvedbi
in pozmerniceni

Zvezna tiskarna v Celju

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne bos
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po **6 1/2%**

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj pravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiratnik na dom.

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge nad **2,000.000 Din.**

Pisarna v Celju Prešernova ulica 6.

Iz malega raste
veliko!